

Umut Oran
Basın Açıklaması
17.7.2020

Demokrasıcılık Oyununun Parçası Olmayacağım

Cumhuriyet Halk Partisi, kurtuluş mücadelesi veren ve devlet kuran kadroların partisi olarak, yaklaşık 100 yıllık bir geleneği temsil etmektedir. Kurucu parti olması sebebiyle, aldığı oy oranlarından bağımsız olarak siyasal alanda büyük bir etkinliğe ve ağırlığa sahiptir. CHP, baraj altında da kalsa tek başına iktidar da olsa “denge oluşturucu” parti olma özelliği asla değişmeyecektir. Bu özgün durumu sebebiyle, her yaştan Cumhuriyet çocuğu için CHP, büyük Türk devriminin ve Türkiye Cumhuriyeti’ni gelecek kuşaklara geliştirerek taşıma görevinin de tek başına sahibidir. Bu görev, Genel Başkanlardan da parti yöneticilerinden de bağımsız olarak kuşaktan kuşağa aktarılan kutsal bir vazifedir. Doğaldır ki Cumhuriyetimizi ilelebet yaşatmak için CHP’nin “tek başına iktidar olması” ve “Cumhuriyet çocuklarının yüzünü güldürmesi gerekmektedir.

Ancak özellikle 18 yıllık AKP iktidarında, CHP geleneğine ve fedakâr seçmenlerinin taleplerine aykırı olarak “iktidar bloğu referans alınmış, parti içi demokrasi tüzük ve yönetmelikler eliyle zaafa uğratılmış, üyelerin ve seçmenlerin karar alma süreçlerine katılımları engellenmiş ve ittifak zorunluluğu bahane edilerek partinin kendi yol ve çizgisini oluşturması sürekli olarak engellenmiştir.

Gelinen noktada, 18 yıldır tek başına iktidar olmayı başaran AKP’ye karşı hiçbir mevzi kazanılamadığı gibi, rejim de değişmiş ve devlet tüm kurum ve kurallarıyla beraber “Yeni Türkiye” isimli bir anlayışın hâkimiyeti altına sokulmuştur.

İktidarın Hukuk Tanımsızlığına Boyun Eğmek Siyaset Üretmek Değildir

İktidar bloğu, rejimi değiştirene kadar yargı, Türk ordusu ve örgütlü toplum kesimleri başta olmak üzere, tüm devlet kurumlarını ve muhalefet potansiyeline sahip kesimleri “düşman” olarak kodlamaktan geri durmamış; Anayasa Mahkemesi kararları başta olmak üzere yargının neredeyse tüm kararlarını “hukuksuz bir şekilde” tartışma konusu yapmıştır. Yasama, yürütme ve yargı üzerinde tam hâkimiyet sağlanmasının ardından gerek kumpas davalarıyla gerekse de “mühürsüz oyların geçerli sayılması gibi” hukuk dışı uygulamalarla tam bir baskıcı yapıya bürünmüştür. Tüm bunlar olurken muhalefet bloğunun “aman bizi suçlamasınlar” ana başlığı altındaki tepkisizliği, Cumhuriyet kurumlarının tasfiyesini hızlandırmak dışında bir sonuç doğurmamıştır. Samimi Cumhuriyet çocuklarının tüm uyarılarına rağmen her türlü yasa dışılığa “boyun eğme” davranışı kitlelere “büyük strateji” olarak pazarlanmıştır. Oysa tarihin hiçbir döneminde rakip partinin her türlü zorbalığını kabul ederek iktidar olabilen bir parti görülmemiştir.

CHP, Kendi Tabanına Rağmen İktidarın Yeni Düzenine Uyum Sağlamıştır

Parti tabanını genişletmek, üye sayısını arttırmak, örgütlenme faaliyetlerine ağırlık vermek, öz evlatlarıyla ve öz değerleriyle siyaset yapmak yerine CHP üst yönetimi, Ekmeleddin Faciasında, dokunulmazlıkların kaldırılmasına onay verme ve açık hukuk ihlallerini sineye çekme konularında iktidarla uyum içinde pozisyon almaktan asla çekinmemiştir. Yaşanan onca seçim yenilgisine rağmen “başarısızlıklar” göz ardı edilmiş ve her seçim sonrasında fatura il-ilçe başkanlıkları başta olmak üzere tüm örgüte kesilmiş, ancak üst yönetim kadrolarında “sorumluluk üstlenen” görülmemiştir. Ancak son yerel seçimde Büyükşehir Belediye Başkanlıklarının kazanılmasındaki tüm başarı ise “CHP

üst yönetimi" tarafından sahiplenilmiştir. Oysa kazanılan belediye başkanlıklarının asıl mimarları başta CHP örgütleri ve seçmenleri olmak üzere, belediye başkan adaylarının bireysel çalışmalarıdır. Alınan belediye sayısının artmasının bir diğer sebebi de iktidar bloğunun kendi iç çelişkilerinin yükseldiği bir dönem yaşamış olmasıdır. Bu açık gerçek ortadayken parti üst yönetiminin tüm hikâyeyi "Genel Merkez odaklı bir zafer olarak yansıtmayı" tam anlamıyla haksızlıktır. Zira 18 yılda kaybedilen tüm seçimlerin sorumlusu ana kademe yönetimi değilse son yerel seçimdeki kısmi başarının sahibi de ana kademe yönetimi değildir.

CHP Üst Yönetimi Kitlelerin Taleplerini Göz Ardı Etmeye Devam Ediyor

Ancak her şeye rağmen, yerel seçimlerde bir başarı olduğu kabul edilse de bu başarının "köklü sonuçlar doğurabilmesi için" yapılması gereken pek çok yenilik vardır. Bu yeniliklerin ilki "özeleştirme mekanizmaları" oluşturmak ve geçmişten ders almaktır. Üzücüdür ki dünyanın Covid-19 pandemisi yaşadığı, Türkiye'nin tarihin en büyük ekonomik krizlerinden birinin ortasında olduğu, iktidar bloğunun tüm gücüyle kendinden olmayana saldırdığı bir dönemde tüm içeriği "açılış-seçimler-kapanış" olan bir Kurultay'a gitmektedir. Partinin en yüksek karar alma organı olan Kurultay'ın ve Kurultay Delegelerinin bu derece "önemsizleştirilmesi" hem parti geleneğimize aykırıdır hem de yaşanan gerçeklikleri hiç anlamamak demektir. Her yaşta Cumhuriyet çocuğunun sonu gelmez kaygılar ve korkular içinde olduğu bir dönemde 1.370 kurultay delegesini bile sağlıklı bir ortamda bir araya getiremeyecek bir Kurultay'ın "yangından mal kaçıran gibi" yapılmak istenmesi anlaşılır bir durum değildir. Partiye ömrünü vermiş eski milletvekillerinin, yöneticilerin, parti üyelerinin ve halkın katılmayacağı bir Kurultay'dan beklenebilecek bir "yapısal çözüm" yoktur. Bu haliyle Kurultay, kitlelerin taleplerine cevap bulmaktan uzak olacaktır.

Kurultay Israrı Partiye Zarar Veriyor

O halde Korona salgınının ortasında, hiçbir önemli konuyu konuşmadan Kurultay yapma ısrarının sebebi ne olabilir? Bu sorunun "fırsattan istifade" etmek dışında bir sebebi görünmemektedir. Ancak anti-demokratik tüzük ve yönetmelik değişikliklerinin ardından Kurultay'ın da "anlamından" uzak bir şekilde ele alınması, parti tabanında mevcut olan rahatsızlıkları arttırmaktadır. CHP'nin fedakâr örgüt üyeleri ve seçmenleri kendilerini "yalnız, değersiz ve hırpalanmış" hissetmektedir. Yükselen bir "siyasi hesaplaşma" eğilimi Anadolu'yu dolaşan her partili için kolaylıkla görülebilecek bir tepkiye dönüşmüştür. Tüm hayatını CHP'ye adanmış aileler ve çocukları, ciddi bir zihinsel kopuş yaşamaktadır. Bugüne kadar iktidar bloğuna yönelmiş olan öfke, artık parti içine ve yönetimine de kaymış durumdadır. Beklentilerle, yaşanan acı deneyimler, yarınlar için kaygı verici olmanın ötesinde "yıkıcı bir tepkinin" habercisidir. Ancak tüm bu sorunlara rağmen "**şip şak**" Kurultay ısrarı, partiye tahmin edilemeyecek kadar zarar verme kabiliyetindedir. Mevcut koşullarda neredeyse hiçbir üyenin kendisini delegelere tanıtamayacağı ve aday olmak için gereken imzaları asla toplayamayacağı bir Kurultay'ın bugüne kadar biriken sorunları arşa çıkaracağı bilinmelidir.

CHP İç Cephesini Birleştiremezse İktidar Alternatifi Olması Mümkün Değildir

İl ve ilçe kongrelerinde "tek aday dayatması" büyük kırınglıklara sebep olmuştur. Kongrelerde görev alacak "divan başkanlarının dahi" Genel Merkez'den tespit edilmesi, parti örgütlerini yaralamıştır. Çarşaf liste yerine hemen her yerde "blok liste" uygulamasının yapılması parti tabanında "tek sesli, tek renkli, tek fikirli" bir yönetim oluşturulmak istendiğine dair büyük kuşku yaratmıştır. Benzer şekilde "kavga görüntüsü vermemek bahanesiyle", partinin yararına gördüğü fikirleri beyan eden

herkese gösterilen “ihraç sopası” tabanın tüm enerjisini yok etmiştir. Gelineen noktada parça parça olmaya doğru giden bir taban oluşmuştur. Oysa rejimin değiştiği ve CHP’nin artan şekilde “hedef haline getirildiği” bir ortamda parti tabanının “birleştirilmesi yani seferberlik ruhuyla tüm Cumhuriyet çocuklarının ortak mücadeleye dâhil edilmesi” dışındaki her yol iktidar mücadelesinde geriye düşmek anlamına gelecektir.

Bunca Yanlışın Bir Parçası Olmak İstemiyorum

Gelineen nokta, 100 yıllık şanlı tarihimize yakışmayan bir dayatmayla karşı karşıya olunduğunu göstermektedir. Bu nedenle;

-Tabansız, örgütsüz, halksız bir Kurultay’ın, hem de pandemi koşulları altında yapılmasını doğru bulmuyorum.

-Kimsenin partinin geleceğine dair söz söyleme hakkına sahip olamayacağı bir “parti içi seçim Kurultayını” doğru bulmuyorum.

-Partiye ömrünü vermiş sembol isimlerin davet edilmediği bir Kurultay ortamına katılmayı doğru bulmuyorum.

-Ama en önemlisi “demokrasi görüntüsü altında” bir dayatmanın parçası olmayı da doğru bulmuyorum.

-Bu anlamda eski bir milletvekili, eski bir Genel Sayman, eski bir Genel Başkan Yardımcısı, Sosyalist Enternasyonal Eski Başkan Yardımcısı olmama rağmen “davet edilmediğim ve konuşma hakkımın dahi olmadığı” bir Kurultay’a katılmayı da doğru bulmuyorum.

Kendisini sadece ve sadece Cumhuriyet Halk Partisi’ne, Türkiye Cumhuriyeti’ne ve büyük Türk milletine karşı sorumlu hisseden bir parti neferi olarak, hiçbir önemli sorunu çözme amacı taşımayan 37.Olağan Kurultay’da herhangi bir “göstermelik yarışın” parçası olunmasını da yanlış bir tavir olarak değerlendiriyorum. Doğal olarak bu kurultayda hiçbir biçimde adaylığım da söz konusu olmayacaktır.

Bu itibarla, mevcut CHP üst yönetimini kendi yanlışlarıyla baş başa bırakıp, tarihin herkes hakkında vereceği hükmü beklemeyi uygun görüyorum. Bu tavrımın da tek güç kaynağım olarak gördüğüm Cumhuriyet çocukları tarafından “her yönüyle anlayışla karşılanacağını biliyorum.”

Ancak dava arkadaşlarımla aldığım bu karar, Türkiye Cumhuriyeti’ni ilelebet payidar kılmak ve Cumhuriyet Halk Partisi’ni tek başına iktidara taşımak iddiamın sonu değildir. Kimsenin kuşku olmasın daha iyi bir Türkiye için, daha güçlü bir CHP’yi yaratacağız. CHP içindeki bu değişimi de er ya da geç yapma azim ve kararlılığıyla çalışmalarımıza devam edeceğiz. Her gün güneşin doğduğunu gördüğüm gibi Cumhuriyet Halk Partisi’nin bu karanlık günleri de mutlaka açacağını görüyorum. Üyesinden seçmenine kadar her bir Cumhuriyet çocuğuna bir kez daha hatırlatmak istiyorum: Başaracağız! Haklı olduğumuz bu davayı bir gün mutlaka biz kazanacağız. Yılmayacağız, geri adım

atmayacağız ve hem CHP'yi hem de Türkiye Cumhuriyet'ini hep birlikte "hak ettiği yere taşıyacağız." O gün geldiğinde tarihin bu günlere dair verdiği hükmü de herkesin yüzüne karşı okuyacağız!